

AGRESJA WOBEC INNYCH PSÓW

© Ian Dunbar

Wiele osób ma nierealne oczekiwania jeśli chodzi o zachowanie społeczne ich psa w stosunku do innych psów. Nasz pies ma być doskonały w relacjach z innymi psami, chociaż my sami mamy problem z tym, żeby wszyscy nas kochali i akceptowali. Jednakże pomimo tego, że ludzie często się ze sobą kłócą, mają inne zdanie, a część z nich wdaje się w przepychanki, to stosunkowo niewiele osób odnosi poważne obrażenia. Buzujące emocje rzadko przekładają się na akty poważnej fizycznej agresji. Psy wcale nie są inne.

Często zdarza się, że psy się nie zgadzają ze sobą i nie darzą się sympatią. Czasami uciekają się więc do gwałtownych bójek, które jednak bardzo rzadko kończą się jakimś poważnym urazem. Musimy sobie uświadomić, że o ile nierealne jest życie bez kłótni, to całkiem realne jest wychowanie i wyćwiczenie psa, który nigdy nie skrzywdzi innego psa w trakcie walki.

Aby nauczyć psa zachowań społecznych najpierw musimy tak wychować szczeniaka, żeby był przyjacielsko nastawiony do innych, żeby spotykając innego psa myślał raczej o zabawie, a nie o walce. Po drugie, musimy pamiętać, że w wieku młodzieńczym psy mogą cofnąć się nieco w swoich zachowaniach społecznych i powinniśmy temu zapobiegać. Po trzecie i najważniejsze, musimy nauczyć naszego szczeniaka kontroli siły gryzienia. Dzięki temu, jeśli twój pies nawet ugryzie, to nie wyrządzi nikomu żadnej szkody.

SOCJALIZACJA

Socjalizacja szczeniaka jest łatwa i przyjemna. Zapisz się na zajęcia psiego przedszkola, odwiedzaj miejsca, gdzie chodzi dużo psów i przynajmniej raz dziennie zabieraj swojego szczeniaka na spacer. Dobra socjalizacja oznacza regularne spotkania z innymi psami.

ZAPOBIEGANIE DESOCJALIZACJI ZWIĄZANEJ Z DORASTANIEM

Dojrzewanie jest okresem w życiu psa, kiedy ten narażony jest na wiele stresujących sytuacji, szczególnie dotyczy to psów, które często są prześladowane przez starsze osobniki. Takie rytualne, typowo psie molestowanie, jest zarówno normalne jak i konieczne, ponieważ w ten sposób starsze psy pokazują tym dorastającym, gdzie jest ich miejsce w szeregu zanim te dorosną na tyle, żeby stanowić poważne zagrożenie dla struktury społecznej psiego stada. Niewłaściwe zachowanie ze strony dorastającego psa jak również gwałtownie rosnący poziom testosteronu u psów w

przedziale między piątym a osiemnastym miesiącem życia, to dwa czynniki wywołujące takie nieprzyjemne zachowania ze strony dorosłych psów. Rozwiązaniem tego problemu jest wczesna kastracja szczeniaka.

Aby dojrzewający pies zachował pewność siebie i zredukował poziom stresu wynikający z zasad współżycia ze starszymi psami, musimy zapewnić mu wiele okazji do pozytywnych interakcji z innymi osobnikami. Istotne są regularne sesje zabawowe oraz powtarzalne przyjacielskie spotkania z innymi psami. Jednakże w wielu przypadkach socjalizacja z innymi psami kończy się gwałtownie w wieku między szóstym a ósmym miesiącem życia, właśnie na skutek pojawienia się pierwszych walk. Szczególnie odnosi się to do małych i dużych psów. Właściciele małych psów martwią się, że inny pies może wyrządzić mu krzywdę i często biorą takiego psa na ręce zamiast pozwolić mu na zabawę. Podobnie z dużymi rasami – właściciele powodowani obawą, że taki pies może skrzywdzić mniejszego, bardzo często niepotrzebnie

napinają smycz. W związku z tym, w tak istotnym okresie rozwoju, wiele z nich nie ma okazji spotkać się z dostateczną liczbą nieznajomych psów. Rozpoczyna się błędne koło – pies ulega procesowi desocjalizacji, jego kontrola siły gryzienia zanika, a tym samym wzrasta możliwość siłowego rozwiązywania problemów i wystąpienia niebezpiecznych zachowań, co z kolei utrudnia dalszą socjalizację.

Jeśli nie chcesz, żeby twój pies stał się nietowarzyski i aspołeczny w wieku dojrzewania, musisz zapewnić mu regularne spotkania z nieznajomymi psami w tym czasie. Zawsze chwal swojego szczeniaka za grzeczne spotkanie, powitanie i zabawę z nieznajomym psem. Nigdy nie daj się zwieść pozorom i nie uważaj, że twój pies zawsze będzie przyjazny w stosunku do innych psów. Zawsze pozwól mu poczuć, że cieszysz się z jego dobrego zachowania. Przez cały okres dojrzewania, ale również po osiągnięciu dorosłości chwal i nagradzaj psa smakołykami za każde przyjazne spotkanie z innym psem.

KONTROLA SIŁY GRYZIENIA

Większość osobników, raczej samców doświadcza pierwszych walk z innymi psami w wieku dojrzewania. Jeśli psy nauczyły się jak kontrolować siłę gryzienia w wieku szczenięcym i nauczyły się jak rozwiązywać problemy bez użycia siły, to taka walka skończy się praktycznie bez żadnych obrażeń. Jednakże, psy, które się tego nie nauczyły w wieku szczenięcym, mogą spowodować naprawdę poważne obrażenia.

Walki psów, szczególnie samców, są głośne i przerażające, a ich właściciele często mówią potem: „mój pies zawsze dąży do walki i chce zabić każdego innego psa”. Ważna jest więc obiektywna ocena i stwierdzenie, który pies jest groźny, a który nie. Musimy w tym celu policzyć stosunek ilości walk do ilości pogryzień. Robimy to pytając właściciela ile razy pies walczył z innymi psami, a następnie

ile z tych psów wymagało interwencji lekarza weterynarii z powodu poważnych pogryzień?. Stwierdzenie, że pies walczył wielokrotnie i wniossek, że zawsze próbuje zabić innego psa raczej się wykluczają. Jeśli bowiem pies próbuje zabić innego psa, to nie jest w tym aż taki dobry, ponieważ próbował wiele razy, ale mu nie wyszło. Z drugiej strony duża ilość walk i brak obrażeń dowodzi, że pies jednak nie próbuje zabić każdego innego psa (gdyby pies rzeczywiście miał zamiar skrzywdzić innego psa, to rozmiar obrażeń już po pierwszym starciu byłby bardzo poważny). Oczywiście, ten pies nie jest odpowiednio zsocjalizowany, ale ma świetną kontrolę siły gryzienia.

„Lekcje warczenia” są świetną okazją do szkolenia psów atakujących inne psy, ale takich, które nigdy nie wyrządziły żadnej szkody. Właściciele uczą się kontrolowania psów pod opieką trenera, a psy mają okazję odbudowania poczucia pewności siebie do tego stopnia, że można ponownie rozpocząć socjalizację i zabawę.

Psy, które w trakcie walki uszkodziły inne psy muszą być traktowane z wielką ostrożnością i zdrowym rozsądkiem. Taki pies musi być zawsze na smyczy i w kagańcu, kiedy wkracza w przestrzeń publiczną. Pozwalanie na kontakt z innymi psami psu, który może spowodować obrażenia jest bardzo niewłaściwe, niezbyt odpowiedzialne i potencjalnie niebezpieczne.

Kluczem do rozwiązania problemu jest właściwa kontrola siły gryzienia. Problem polega nie na tym, czy pies walczy z innymi psami, ale czy jest w stanie wyrządzić krzywdę innemu psu. Szczenięta, które miały wiele okazji do socjalizacji i do zabawy w gryzienie oraz do walk na niby z innymi szczeniakami, mają zazwyczaj dobrą kontrolę siły gryzienia. Nauczyły się bowiem jak kontrolować siłę nacisku własnych szczęk i dzięki temu potrafią rozwiązywać problemy wieku dorosłego bez wyrządzania krzywdy innym. Odpowiednia kontrola siły gryzienia może być wykształcona

jedynie w wieku szczenięcym. Nauka kontroli siły gryzienia jest podstawowym powodem do uczestnictwa w zajęciach psiego przedszkola.

Aby dowiedzieć się więcej przeczytaj książkę *After You Get Your Puppy* lub broszurkę *Fighting*. Możesz również obejrzeć materiał z płyt DVD pt. *SIRIUS Puppy Training i Fighting* dostępne na portalu Amazon.com.

Zajęcia psiego przedszkola, które odbywają się w twojej okolicy można znaleźć w Internecie.

© Ian Dunbar